Actualitatea in cifre

Germania și sarcinile fiscale.

DELA 1928 - 1932 PARTEA SARCINILOR FISCALE DIN VENITUL NATIONAL ACRESCUT CA URMARE A CRIZEI CA ȘI ÎN TOATE CELELALTE TARI

DELA 1932 - 1933 GREUTATEA SARCINILOR FISCALE SCADE CA URMARE A RELUĂRII AFACERILOR

INCEPÂND DIN 1933 SE ÎNGREUIAZĂ DIN NOU CA URMARE A REÎNARMĂRII GERMANIEI

DIN 1933 - 1937 VENITUL NATIONAL CREȘTE CU 37% ÎN TIMP CE SARCINILE FISCALE SE MĂRESC CU 70%

ANUL	VENITUL NATIONAL	RETETE FISCALE	SARCINI FISCALE IN % DIN VENITUL NATIONAL
1928	75 4	13 2	17.5
1932	45.2	11 2	24.8
1933	46 6	10.6	22 8
1934	52 7	11 8	22.4
1937	68 5	18	26 3

IN MILIARDE MĂRCI

EXCURSIUNI SAPTAMÂNALE
La PARIS
Plecări în fiecare săptămână
INSCRIERI LA
WAGONS-LITS // COOK
Agenții în București { Piața Teatrului Național / Str. Lipscani No. 23
și în principalele orașe din țară.

TRANDAFIRI, DALII, — CANNA, GLADIOLE, — BEGONII
Gazon fin pentru peluze, Semințe de flori și legume
„LA BUNUL GRĂDINAR" București, Str. Carol 30. — Cereți catalogul 43

FABRICA de CLOPOTE „OITUZ"
GHEORGHE DUMITRESCU
Furnizor al Curții Regale și al Sf. Patriarhii
București I, Splaiul Unirii No. 87 Telefon 353/24
Sucursale: Cluj, Rădăuți, Chișinău, Craiova, Iași, Buzău.
Execută și se găsesc în depozit clopote gata de orice mărime
1036

Un cadavru descoperit
in canalul turbinei din Tg.-Mureș

Tg. Mureș, 10 Aprilie

Man Alexandru, în etate de 43 ani, muncitor cu ziua, domiciliat în str. Sf. Vasile nr. 35, care trăia în concubinaj cu o femeie cu care avea 4 copii, a dispărut de la domiciliul său în ziua de 7 Martie c.

In urma unui denunț adresat poliției din localitate, anume că numitul s'ar fi întâlnit cu un anume Kiș Ferentz cu care a avut diferite certuri vechi și s'au luat la bătae în cârciuma unui anume Berția de pe piața Constantin Romanul, incident care s'a terminat cu alungarea lui Man în stradă, acesta fiind beat de tot, s'a ordonat oprirea apei din canalul de la turbină, alimentat de apa râului Mureș, canal în care s'a găsit cadavrul dispărutului Man.

Parchetul a hotărît să se facă autopsia cadavrului, cercetările urmându-și cursul.

TYP
Purgativ Laxativ

Comemorarea lui Eminescu la Institutul Român din Sofia

Corul societății literare „M. Eminescu" a elevilor dela Institutul român din Sofia

Sofia, 5 Aprilie

Institutul român din Sofia a organizat în preziua vacanței de Paști un festival artistic închinat poetului M. Eminescu, cu prilejul împlinirii a 50 ani dela moartea sa.

Festivalul s'a desfășurat în aula Institutului, special amenajată pentru această comemorare.

Au luat parte membrii legației române, în frunte cu d-na și d. ministru E. Filotti, membrii corpului didactic și un numeros public bulgar și român.

D. C. P. Secelea, directorul Institutului, a urat bun venit d-lui ministru, anunțându-l că societatea l-a proclamat membru de onoare.

A urmat conferința d-lui prof. Val. Gr. Chelaru.

Intregul program a fost compus numai din opera poetului: recitări, coruri și realizări scenice, scoțându-se în evidență aspectele cele mai caracteristice din poezia lui Eminescu.

Doctorul E. DORNA
VENERICE și SEXUALE
NEVROZE SEXUALE
Consult 10-11 și 4-7
Str. COLȚEI 16 (fost Sfinților)
2104

BOLI DE PIELE și VENERICE
Dr. I. CERNA—Medic Primar
Consult 11 - 1 și 6 - 8½
Pasagiul Român 9, București
lângă Teatrul Național. Tel. 32055

BOLI
VENERICE
Tratament dela 9—12 și 2—7
Dr. TULIU BLANC
BULEVARDUL CAROL No. 58
spre Statuia Rosetti
478

O modificare neașteptată
adusă „plămânului de oțel"

Am anunțat la timp, că doctorul Drinker a născocit, în vremea din urmă, un aparat chemat să restabilească și să întrebuințeze mecanic mișcările respiratorii ale toracelui la înecați și asfixiați, a căror respirație e suspendată. Am descris la timp acest aparat, care nu e decât o reproducere a celui conceput în 1876 de doctorul Woillez, medic al spitalului caritați, sub numele de „spirophor". După cum ne lămurește un ziar din Paris, Woillez imaginase un cilindru de oțel, închis la extremitatea-i inferioară, în care el îl scufunda pe suferind. O diafragmă îi înconjura gâtul și apoi, cu ajutorul unei pompe aspiratoare, se făcea vid toracelui, adică o mișcare de respirație.

Se deschidea apoi un robinet, spre a lăsa să intre aerul în cilindru. Toracele se lăsa atunci în jos, gonind aerul din el și reproducând astfel faza expiratoare a respirației.

Cu ajutorul acestui aparat se putea întreține respirația artificială vreme de câteva minute și chiar o oră dacă era nevoe, celor în stare de moarte aparentă și nu rar se întâmpla ca această reluare a ritmului respiratoriu să aducă pe cale reflexă, pe aceea a ritmului cardiac, adică revenirea la viață. Aparatul presupunea un model, pe care Woillez îl soroc ise mai ales copiilor născuți în stare de moarte-aparentă, dar el n'a avut succesul meritat.

ALT APARAT FOLOSIT DE ASISTENȚA PUBLICĂ DIN PARIS PENTRU ASFIXIAȚI ȘI INECAȚI

S'a construit în urmă un alt aparat, adoptat astăzi de asistența publică din Paris. Profesorul Hederer a imaginat un pulmo-ventilator, iar doctorul Cot nu aparatul pe care-l întrebuințează pompierii-săpători.

Plămânul de oțel al lui Ph. Drinker se prevală atunci mai ales de un nume ce aduce avere urmașilor, cari l-au adoptat nu numai asfixianților accidentați, dar chiar acelora la cari mișcările musculare ale toracelui erau suprimate dintr'o pricină oarecare: tetanos, paliomielita, etc.

Un paliomielitic a fost făcut să trăiască timp de câteva luni.

DESCOPERIREA PROF. LEON BINET

Ziarele din Paris ne informează acum că, într'o recentă lecție a cursului său de fiziologie dela facultatea de medicină din Paris, prof. Léon Binet a anunțat un dispozitiv nou, pe care l'a înfăptuit împreună cu asistenta sa, d-șoara Madeleine Bochet. Noul dispozitiv îngăduie aceleași rezultate ca și „plămânul de oțel", dar într'un chip cu mult mai simplu, adică un aparat portativ, ușor de așezat chiar în patul celui bolnav.

Marea simplificare consistă în suprimarea sacului ce-l învăluia în întregime pe bolnav, sac înlocuit acum cu o pânză impermeabilă, formând o bluză bine strânsă la cingătoare și, pe cât e cu putință, în jurul gâtului. Ea e fixată de un cadru portativ, ce se îndoaie, deci poate fi transportat, și care poate fi înțepenit cu ajutorul a două arcuri de oțel.

Vidul e obținut cu o mică pompă electrică, ce poate fi legată de orice priză de curent. Un robinet cu trei ramuri, acționat de angrenajul aceluiaș mic motor, îngăduie rând pe rând respirația, apoi expirația, cu momente de oprire suficiente între fiecare din ele.

Cu ajutorul acestui aparat, bolnavul poate fi așezat pe spate sau cu fața în jos, după voință, ceeace e de mare însemnătate pentru cei salvați dela înec. Aparatul poate fi combinat cu o aspirație de oxigen, provenit dintr'un rezervor metalic și ajungând la o mască transparentă, cu vizieră mobilă și cu care se acopere fața...

După cum se vede, perfecționarea adusă de doctorul Binet va îngădui o folosire mai practică a acestui aparat de respirație artificială, după cum ne asigură confratele parizian.

IN MARGINEA MUZICII

LIBRETELE
de CHARLES PONS

Paris, Aprilie

O chestiune de mare importanță, dar pe care o neglijează mulți compozitori, este aceea a libretelor.

Foarte mulți compozitori își închipue că o partitură frumoasă scuză mediocritatea libretului. Iată o mare eroare!

Este drept, măndria îndeamnă pe compozitori să considere pe colaboratorii lor — librettiștii. — ca simpli muncitori și deci, libretul poate fi schimbat după bunul lor plac.

Există deasemenea câțiva muzicieni cari acceptă fără a le controla, librete șchiopătânde în grabă și prost concepute.

De multe ori însă și publicul strică. Astfel sunt cuvinte cari dacă n'ar fi debitate de un tenor, ar fi fluerate dacă un simplu comedian le-ar rosti. De multe ori același public aplaudă excentricități vocale de cel mai prost gust.

Este foarte regretabil că Mozart a scris: „Poezia în operă trebue să fie fiica ascultătoare a muzicii: operele italiene, în ciuda sărăciei libretelor, plac, pentru că muzica domnește aci și ne face să uităm restul".

Niciodată n'a fost săvârșită o eroare mai mare de către un om genial. Trebue să recunoaștem, totuși, că „Flautul fermecat" are un libret de o nespusă naivitate și tot astfel „Fidelio", de Beethoven.

In special, libretele operelor lui Rossini, Donizetti și Bellini sunt lipsite cu totul de literatură, constituind astfel adevărate parodii de librete.

Personagiile majorității libretelor din epoca aceea erau simple paiațe, acțiunea era inexistentă.

Mai târziu însă, Scribe a dat lui Meyerbeer câteva librete relativ bune. Citâm *Hughenoții*, *Profetul* și *Africana*. Evident, libretele acestea aveau asupra înaintașelor lor o aparență de soliditate. Totuși, nu erau încă ideale.

Ebreea, *Traviata* și atâtea altele fac parte din același lot. La autorii lor se simte preocuparea de a cuceri publicul, nu impunându-se lui, ci dând ascultare dorinței lui de distracții eftine.

A trebuit să intervină Richard Wagner ca și Glück, pe vremuri, ca să gonească din nou pe zarafii din templu și să reabiliteze opera. In adevăr, câtă putere dramatică există în libretele marelui revoluționar dela Bayreuth!

In Franța, numărul compozitorilor este mare. Foarte mulți dintre ei au talent. Ceeace le lipsește însă tuturor, nu e nici știința, nici imaginația, nici activitatea, nici speranța succesului. Le lipsește un bun libret.

Dece oare majoritatea librettiștilor din zilele noastre șovăesc să scrie o operă bună și trainică, într'un cuvânt o operă de artă?

Știu bine că nu se pot realiza cu ușurință librete ca *Manon*, *Carmen*, *Faust*, *Werther*, *Mignon*, *Arleziana*, *Mireille*, *Romeo*, *Povestirile lui Hoffmann*, etc.

Dar între naivitățile cari au precedat aceste lucrări de seamă și lucrările proaste de azi, există, desigur, loc pentru o lucrare plăcută, instructivă și mai ales cuminte.

Fie-ne îngăduit ca, în curând, să putem vedea librete cu adevărat interesante, iar fantezia, capriciul, misterul, candoarea și puterea dramatică să nu mai lipsească autorilor de librete.

NECAZURI MĂRUNTE

Comisionul lui Levy

Că norocul e orb, o știe toată lumea. In ce hal, însă, suferă de această infirmitate, o știu mai puțini. Și-mi îngădui să mă socot printre aceștia.

Cred în noroc, până în pânzele albe și voi continua să cred, în pofida celor cari surâd savanți sau sceptici. Astfel, am cel puțin avantajul de a pune pe seama norocului și a fratelui său vitreg ghinionul, toate cele bune și cele rele cari mi se întâmplă. Ceeace-mi îngădue să fiu modest în fața succeselor, dar mai ales să rămân nepăsător dinaintea năpastelor.

Acum cinci ani, la Paris, într'o Sâmbătă, pela prânz, mă întâlnesc cu un fabricant de mobile italian, — Anton Lucetti. Arăta foarte nervos și abătut în același timp.

— Ce-ai pățit?

— O încurcătură, mio caro. Azi e Sâmbătă și trebue să fac plățile lucrătorilor. Imi lipsesc douăzeci și cinci de mii de franci și nu știu unde să-i găsesc. N'am avut timp să trec pe la banca mea, la Courbevoie, și acum e prea târziu. Nu știu ce să mă fac.... Aș vinde ceva titluri de rentă, dar nu văd cine-ar fi dispus să le cumpere, la repezeală... Nu cunoști vreun negustor ori vreo băncuță care lucrează și Sâmbătă după amiazi?

Imi amintii că pe rue d'Amsterdam erau vreo câteva dugheni cari se întitulau bănci și cari făceau tot soiul de operații financiare fără să respecte cu strictețe orariile în vigoare ntzi legiuirile cari le reglementau existența. In același timp erau și colecturi ale „Loterici Naționale".

— Vino cu mine! — îi propusei lui Lucetti.

Ne suirăm într'un taxi și merserăm pe rue d'Amsterdam, la banca „Levy Frères".

Italianul, însă, mândru, nu voi să dea ochii cu „frații Levy", care erau reprezentați printr'un tip urduros și gras, — înainte ca afacerea să fi fost încheiată „în principiu". Tinea omul la reputație. De aceea rămase afară, în taxi, în timp ce eu intram bățos în bancă.

— V'am adus un client care vrea să vândă niște rentă chiar azi. Sunteți amator?

— Depinde!... Renta e la purtător?

— Desigur.

— Atunci, cred că vom face târgul.

— Imi veți rezerva și mie un comision, nu-i așa?

— Se înțelege?

După o jumătate de oră Anton Lucetti era în posesia banilor de cari avea nevoie și, bucuros din cale afară, mă pofti la masă, după ce aru grijă să-mi strecoare în buzunar o bacnotă de o mie de franci.

Comisionul dela „Levy Frères" însă nu-l încasai. Nu puteam s'o fac în fața italianului. Așa că, mă înțelesei din ochi cu bancherul, să trec mai târziu pela el spre a-mi încasa banii.

Imprejurările mă împiedicară totuș, să mă execut în timpul acelei după amiezi.

Luni dimineața, însă, mă înfățișai la banca din rue d'Amsterdam înainte de ora 9.

Urdurosul „Levy Frères" era foarte rău dispus și-și certa funcționarii.

— M'ați nenorocit, — răcnea el gesticulând desmetic, — m'ați ruinat! Ce să fac eu cu 50 bilete de loterie. Dumnezeule mare?... rou în rendă. încă de Sâmbătă, la administrația loteriei, dobitoacelor. Așa se face cu biletele nevândute. Azi e trageres, doară.

apoi, dând cu ochii de mine

— Ce dorești?

— Era vorba de un comision...

— Aaa! Vrei comision, după ce m'ai nenorocit!... Căci numai din cauza dumitale și a blestematului de italian mi-am pierdut capul și am uitat să trimit Sâmbătă la loterie biletele nevândute! Eram mulțumit că făcusem afacere bună cu renta....

— Lasă, domnule Levy, încercai să-l liniștesc. Și biletele sunt bune. Poate îți iese vreun loz mai mare și până diseară încasezi milionul.

— Da! se strâmbă el. Socoți că eu cred în gogoriță?.. Milionul meu sunt cei cinci mii de franci pe cari-i pierd dintr'o lovitură.

Apoi, luminat de o idee subită se sili să surâdă și-și îndulci glasul.

— Dar pentrucă d-ta crezi în loterie și'n noroc, poftim, îți plătesc comisionul în bilete. Îți datorez cinci sute de lei, poftim cinci bilete. Bani „cash" nu dau nici mort. Ne-am înțeles?

Măgarul găsise astfel mijlocul să-și scoată măcar o parte din pagubă.

Ce era să fac? Am luat cele cinci bilete de loterie, ale căror numere se succedau și am plecat fluerând a pagubă. Aș minți dacă aș spune că eram încântat de combinație, — oricâtă încredere aș avea eu în noroc.

Pe urmă, m'am întâlnit cu niște prieteni la o cafenea și am prins a chibiți o partidă de bridge, uitând și de loterie și de bilete, și de Levy cel ticălos.

Pe la ora 3 după amiazi, când a apărut prima ediție din „Paris-Soir" deși am văzut în pagina I rezultatul loteriei, nici nu l-am citit măcar. La ce bun?

Deabia peste vreo două ceasuri, plictisit de chibițeală, am scos biletele și le-am controlat cu cifrele din ziar.

Și-atunci am înghețat: cu unul din ele câștigam cincizeci de mii de franci. Franci francezi de pe vremuri.

Vreo cinci minute am stat locului, năucit și respirând adânc ca să nu mă lovească damblaua. Când mi-am venit în fire, m'am ridicat și am plecat din cafenea așa cum mă aflam, cu capul gol, desmetic.

Am oprit un taxi și m'am dus la „Pavillon de Flore" unde se afla sediul „Loteriei Naționale". Voiam să mă încredințez că nu mă înșelam, că ziarul nu greșise vreo cifră.

Un funcționar a privit biletul, a clătinat din cap și mi-a indicat un ghișeu.

— Doriți plata în cec sau în bani ghiață?

Prin urmare, era adevărat.

— Bani ghiață, se înțelege.

...Peste un sfert de ceas am reapărut la cafenea și fără să zic o vorbă m'am așezat la masa prietenilor și am început să scot bancnote de o mie din toate buzunarele: dela haină, dela pantaloni și dela vestă.

Și mă priveau împietriți, palizi de emoție, nestiind ce să creadă.

— Diseară sunteți invitații mei la masă. Puteți să vă aduceți și familiile și neamurile.

Apoi, bătui din palme către chelner:

— Garçon! Ia ceștile acestea de cafea și adu-ne niște aperitive mai distinse!... Vreau să bem în sănătatea lui „Levy Frères".

...O tempora, o mores!

—xX⊙■⊙Xx—

Rolul ateneelor
și instituțiunilor culturale in pregătirea apărării pasive aerochimice

Conferința d-lui dr. I. Jianu

Conferențiarul după ce arată activitatea, ce a desfășurat în domeniul apărării pasive prin conferințele și demonstrațiile practice ce a făcut la Ateneul sanitar dela spitalul Colentina, precum și la diferite alte instituțiuni culturale din Capitală și provincie, se ocupă de legea împotriva bombardamentelor și gazelor, alcătuită recent de d. ministru al aerului, general adjutand Paul Teodorescu. Arată meritul legii de a fi creeat și posibilități materiale de aplicare, obligând diferitele instituțiuni publice, întreprinderi — particulare și blocuri — să-și facă autoapărarea.

Ocupându-se de comandamentul unic sanitar arată, că el a fost realizat zilele acestea, ca veche dorință a corpului medical, în interesul asistenței populațiunei și armatei. Această măsură de extremă urgență va asigura metoda de lucru pentru reducerea numărului și salvarea victimelor de război, inclusiv cele cauzate de arma aerochimică.

Se ocupă apoi de asistența populațiunei civile. Spitalele din oraș trebuie organizate și completate cu secții de gazați, în așa fel ca să răspundă în orice moment nu numai nevoilor populațiunei, dar și armatei. Pentru acest motiv „Crucea roșie", care dispune de filiale, comitete și fonduri în toată țara are sarcina să-și întindă asistența sanitară și în zona așa zisă interioară.

In privința propagandei, d. dr. Ion Jianu, cere ca prelegerile și conferințele să se ocupe de ceeace este strict necesar și întotdeauna să fie urmate de demonstrațiuni practice; aplicarea de măști și verificarea eficacității lor în camere de gaze, arătarea de adăposturi la școale, instituțiuni culturale și alte stabilimente, arătarea podurilor și acoperișurilor pregătite împotriva incendiilor, ca publicul prin puterea exemplului dat, să imite.

Să se facă exerciții de evacuare de localuri, sectoare din oraș, marșuri, cantonamente și bivuacuri. Fiecare să-și fixeze localitatea unde se va refugia la un moment dat, aranjându-și din vreme și mijlocul de transport. Aceste exerciții de evacuare și risipire trebue făcute metodic spre a-și atinge scopul să nu împiedice circulația și să nu provoace debandada.

Se ocupă apoi de panică și de profilaxia ei, socotind-o o nebunie contagioasă care odată deslănțuită dezorganizează chiar cele mai puternice alcătuiri.

România și „Ukraina carpatică"
O declarație atribuită d-lui Voloșin, care nu corespunde adevărului

Zilele trecute agenția oficioasă telegrafică maghiară a comunicat că d. Voloșin, fostul prim ministru al Ukrainei carpatice, ar fi făcut o declarație unui agent diplomatic al Ungariei din Iugoslavia, în termenii următori:

„Contrar afirmațiunii unor ziare străine asupra chestiunii anexării Ukrainei carpatice de România, faptele s'au petrecut așa: după dizolvarea republicei cehoslovace Dieta Ukrainei carpatice a proclamat independența acestei țări și a avertizat țările vecine.

In aceeaș zi, ea a trimis, ca țară independentă, reprezentanții săi la Budapesta. După retragerea nepreveștută a trupelor cehoslovace, câteva elemente neresponsabile au provocat răscoale în satele din apropierea frontierei române; apoi, în urma cererei populațiunii ce a căutat refugiu în Sighetul Marmației, noi am adresat o cerere prefecturei spre a ști dacă Românii sunt dispuși să apere persoanele și bunurile amenințate până la intrarea trupelor ungare. Dar, guvernul Ukrainei carpatice n'a îngăduit nimănui — cu excepția delegaților săi trimiși la Budapesta — să negocieze asupra soartei acestei țări".

Nu credem că declarația de mai sus, așa cum a comunicat-o agenția telegrafică ungară, a putut fi făcută de d. Voloșin, sau cu autorizația sa, căci cuprinsul ei nu corespunde cu adevărul.

D. Voloșin în calitate de șef al guvernului Ukrainei carpatice a cerut atât ajutorul armatei române, cât și deschiderea de negocieri în vederea anexării de România a acelei republici rutene.

O declarație a d-lui Voloșin, în acest sens, a fost făcută la 15 Martie 1939.

Documentul acesta, pe lângă semnătura proprie a d-lui Voloșin, are și sigiliul fostului stat ukrainian carpatic.

Incadrări de comandanți în serviciul social

Incheindu-se cursurile seriei I-a dela școala de comandanți ai serviciului social din Valea Vinului (Năsăud) cu data de 1 Aprilie s'au făcut următoarele încadrări, în vederea pregătirii și campaniei de muncă din acest an.

Prof. Gh. Stănculescu, lic. educația fizică; Ion Racoveanu, lic. acad. teologică și dipl. inst. reg. ad-tiv; Rafail Hortopan, doctor medicină veterinară; Victor Cojocaru, lic. educație fizică; Nicolae Cautiș, stud. drept; Dejanu Constantin, abs. teologie; Panait Toporaș, stud. teologie; Nicolae V. Popescu, lic. teologie; Constantin Mihalache, lic. teologie; Ilie Sanda, lic. teologie; Gheorghe Ionescu, stud. teologie; Mateiu Cătău, stud. academia comercială; Alexandru Marinescu, stud. Teologie; Mircea Bălțăceanu, abs. medicină veterinară; Ion Simion, lic. drept; Gheorghe Bucurescu, lic. Drept; Achile Gheorghiade, medic uman; Ștefan Ciubuc, stud. geografie; Paul Stănescu, stud. medicină; Constantin Drăgușanu, ing. agronom; Ion Manolache, lic. litere; Jivoin Forga, abs. teologie; Otto Scovronschi, lic. educ. fizică; Constantin Durdun, lic. litere; Osuhovschi Petre, lic. drept; Liubomir Roșu, stud. drept; Gheorghe Dascălu. stud. litere.

—xX⊙●⊙Xx—

Două din victimele accidentului de circulație de pe bd. Maria din Constanța, au murit

Constanța, 11 Aprilie

Am relatat groaznicul accident de circulație întâmplat pe bd. Regina Maria, în care au fost răniți doi gardieni publici și un vânzător ambulant.

Azi dimineață, gardianul public I. Florea și vânzătorul ambulant Gavrilă Gheorghe, cu toate îngrijirile ce li s'au dat la spitalul militar, unde fuseseră internați, au murit în chinuri.

Șoferul Mihai Nicolae, conducătorul automobilului 91 Constanța, a fost înaintat parchetului.

—xX⊙●⊙Xx—

Succesul unei romănce in străinătate

Ziarele italiene de zilele trecute publică elogioase dări de seamă despre succesele obținute la Roma de tânăra cântăreață română, d-ra Ydolle Dimitriu Bârlad", scrie: In fața unui public elegant și ales și în prezența e. s. ministrului României, soprana română Ydolle Dimitriu Bârlad a executat un program de muzică populară românească.

Dotată cu o voce clară, dulce și cu un frumos colorit, d-ra Dimitriu, deși foarte tânără, a ajuns la un înalt grad de sensibilitate interpretativă și o mișcătoare expresivitate, care dă execuțiilor sale o nobilă și delicată notă artistică.

Frumoasele cântece populare ale țării sale, unele simple și naive, altele, ca acelea ale lui Skeleti, Olteanu, etc., cu adevărat frumoase, au avut la această aleasă artistă o prezentare și o reliefare de rară sensibilitate.

Publicul a urmărit cu viu interes tot frumosul program, aplaudând cu căldură după fiecare bucată și asigurând d-rei Dimitriu Bârlad, pe care a bisat-o de numeroase ori, un succes cald, vibrant și pe deplin meritat.

Inmormântarea generalului Al. Văitoianu

Marți la ora 5 d. a. s'a făcut la cimitirul Belu militar, înmormântarea generalului Alexandru Văitoianu.

Au fost prezenți la trista solemnitate, membrii familiei, numeroși ofițeri de toate gradele, printre cari: general Artur Văitoianu, consilier regal, general Rujinski, general Alevra, general Davidoglu, general Const. Păltineanu, general Mătăsaru, amiral Rizea, col. Urseanu, Eugen Lovinescu, Ion Manu, Ludovic Dauș, Hortensia Papadat Bengescu, Ieronim Șerbu, d-na Ioana Postelnicu, d-na Roman, dr. Bagdad, dr. Antoniu, Trișescu, ș. a.

In capela cimitirului, unde corpul defunctului fusese depus, s'a oficiat un serviciu religios, de I. P. S. mitropolit Bălan al Ardealului, arhimandrit Scriban, pr. Manea și diacon Popescu.

Răspunsurile au fost date de corul bisericii Popa Tatu, sub conducerea maestrului V. Picvan.

Sicriul cu rămășițele pământești ale generalului Văitoianu a fost apoi scos din capelă și purtat la locul de veci, unde a fost inhumat.

O companie de onoare de grăniceri și una de vânători au dat onorurile.

Daruri trimise
concentraților brașoveni de primăria municipiului

Brașov, 11 Aprilie

Pentruca bucuria sărbătorilor Invierii să se reverse și în sufletele tinerilor brașoveni concentrați și plecați în alte regiuni, primăria municipiului Brașov a trimis tuturor câte 20 de țigări, o sticlă cu vin și cozonac.

Este în acest gest frumos al conducătorilor primăriei dovada că cei plecați pentru apărarea granițelor nu sunt uitați și că recunoștința celor rămași la vetre îi urmărește pretutindeni acolo unde țara are nevoie de ei

Domnii abonați sunt rugați ca la orice reclamație sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviți, la reînoirea abonamentului să alipească pe cuponul mandatului poștal eticheta abonamentului expirat.